Jim en Wilma adopteerden een Chinees meisje

‘We gunnen haar familie ook een toekomst’

Het is een van de meest bijzondere verhalen uit de geschiedenis van *Spoorloos*. Eline Kuijper (17) was in 2007 de eerste Chinese vondelinge die werd herenigd met haar biologische ouders. Nu zorgen haar ouders voor Elines Chinese familie én voor tien andere kansarme Chinese scholieren. ❯

'Dit kind is geboren in de achtste maand op de 29ste dag van de Chinese maankalender: 11 november. Omdat de ouders niet in staat zijn om voor haar te zorgen, is ze afgestaan. We hopen dat ze met Gods zegen een goede familie vindt, die haar kan opvoeden tot haar volwassenheid.'

Die tekst schrijven He Xiu Wen en Wang Ming Hui in november 1996 op een briefje. Ze doen het briefje, samen met wat kleertjes en melkpoeder, in de draagmand waar hun pasgeboren dochtertje in ligt. Ze hebben het meisje een maand bij zich kunnen houden, in het geheim, maar nu is het tijd om haar weg te brengen voordat iemand erachter komt dat ze nóg een kind hebben gekregen.

China hanteert sinds 1979 het meedogenloze eenkindbeleid en Xiu Wen en Ming Hui hebben al twee dochters, Yixin (7) en Lu (2). In hun hart willen ze het pasgeboren meisje bij zich houden, maar ze kunnen de boete die ze moeten betalen voor het krijgen van nóg een kind, niet betalen. Toen Lu geboren werd, vernielden de autoriteiten al hun huis en werden hun bezittingen, inclusief de varkens, meegenomen. Daarbij kregen ze een forse boete, die nog steeds niet is afbetaald. Er zit maar één ding op: hun jongste dochter te vondeling leggen. Ze verlaten hun schamele onderkomen op het platteland van stadsprovincie Chongqing en lopen urenlang naar het politiebureau in een nabijgelegen stad. Ze zetten de draagmand neer en wachten buiten het zicht tot iemand hun dochter oppakt. Ze weten dat ze het meisje waarschijnlijk nooit meer zullen zien.

Vaak huilbuien

Tien maanden later in het Noord-Hollandse Schagen. Jim Kuijper (nu 52) en Wilma Leermakers (nu 53) adopteren een meisje uit China dat de afgelopen maanden bij een Chinees pleeggezin woonde. Ze noemen haar Eline. Drie jaar later krijgen ze nog een meisje uit China, Anneli. Het gezin is compleet. Ze maken er nooit een geheim van dat de meisjes te vondeling zijn gelegd. Eline is een serieus meisje met veel vragen, maar ook een meisje dat van viool en ballet houdt. Omdat haar ouders geen antwoorden hebben op vragen waar ze precies vandaan komt, heeft ze vaak huilbuien. Ze stelt haar ouders herhaaldelijk vragen over haar biologische ouders. Waarom kon ik niet bij hen blijven? Waarom moest ik weg? Hielden ze wel van mij?

Wilma: 'We voelden ons zo machteloos. We wilden Eline helpen, maar zoeken naar de ouders van een Chinese vondelinge is bijna onmogelijk. Tenminste, dat is wat we altijd te horen kregen.' Hun andere dochter Anneli heeft helemaal geen interesse in waar ze vandaan komt en heeft nog niet aangegeven naar haar ouders op zoek te willen.

De kansen keren als Wilma en Jim via een vriend in contact komen met Jocelyn, een vrouw uit Chongqing, waar Eline te vondeling is gelegd. Jocelyn stelt voor om een poging te wagen om Elines ouders te vinden. Op dat voorstel gaan Jim en Wilma graag in. Als een oproep op de lokale televisie niets oplevert, schakelt Jocelyn over naar een primitief, maar effectief middel. Ze hangt muurkranten op in de buurt waar Eline is gevonden. Een journalist ziet de pamfletten en ruikt een verhaal. Hij vraagt of hij verder mag zoeken. Hij achterhaalt het politie- en kinderhuisdossier van Eline en komt na tien dagen in contact met een boer en boerin die zeggen de ouders van Eline te zijn.

In rep en roer

Duizenden kilometers verderop krijgen Wilma en Jim even later een e-mail met als onderwerp 'parents found'. Hun hartslag schiet omhoog als ze in de bijlage een foto van Lu zien, de mogelijke oudere zus van Eline. Jim: 'Het was net of we naar een foto van een paar jaar oudere Eline keken.' Via een tolk voeren ze een MSN-gesprek met Xiu Wen en Ming Hui. Hun verhaal past precies in het plaatje. Het zouden zomaar de ouders van Eline kunnen zijn. Om het zeker te weten, willen ze een DNA-test uitvoeren. Maar hoe regel je dat? 'Als iemand advies kan geven, is *Spoorloos* het wel', denkt Wilma en zij stuurt een e-mail naar de redactie. Als hun verhaal de volgende ochtend wordt gelezen, is de redactie in rep en roer. Dat Chinese vondelingen hun biologische ouders terugvinden, is zeldzaam. Hier willen ze meer van weten.

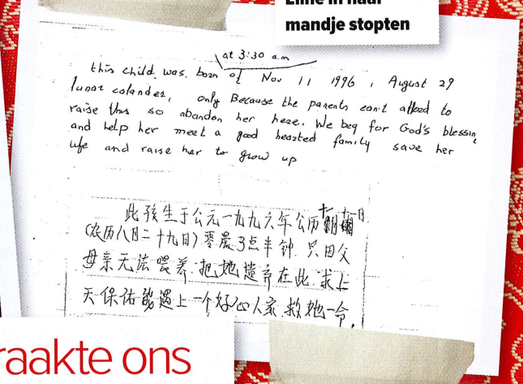
Ontroerende ontmoeting

Uit de DNA-test die *Spoorloos* laat uitvoeren, blijkt dat Xiu Wen en Ming Hui inderdaad de biologische ouders van Eline zijn. Een unieke gebeurtenis. Eline is de eerste Chinese vondelinge die in contact komt met haar biologische ouders. Het meisje wil zo snel mogelijk met haar zusje en ouders naar China om hen te ontmoeten en eindelijk antwoord te krijgen op haar vragen. Tien jaar nadat Xiu Wen en Ming Hui met de draagmand naar het politiebureau zijn gelopen, sluiten ze in 2007 hun dochter in de armen. Later komen Wilma, Jim en Anneli erbij. Het is een warme en ontroerende ontmoeting. Eline is na de reis naar China een stuk rustiger en heeft veel minder huilbuien.

Jim: 'Het is niet zo dat het verhaal hier nu eindigt. Hier begint het pas.' Zo ontdekten ze bijvoorbeeld dat de Chinese familie het niet makkelijk heeft. Moeder werkt op het land, terwijl vader als bouwvakker bijklust in de stad. Dochter Lu (toen 12 jaar) zit vijf dagen per week op een internaat in de plattelandsstad Ming Jia. Ze krijgt geen vlees in haar schoolmaaltijden, omdat haar ouders dat niet kunnen betalen. Oudste dochter Yixin (toen 17) werkt in een fabriek en heeft maar twee dagen per maand vrij. Haar middelbare school heeft ze niet kunnen afmaken; er moest geld verdiend worden. Hetzelfde lot staat Lu te wachten. ›

Wilma en Jim met hun nieuw familie in China

Dit is het briefje dat de ouders van Eline in haar mandje stopten

'Het raakte ons dat haar zussen veel minder kansen hadden'

'De kleine, intieme ceremonie bestond uit 1200 schoolkinderen'

Jim en Wilma doneren niet alleen geld, maar ook schoolspullen

Samen met de kinderen die Stichting Eline ondersteunt

Nieuwe wending

Jim en Wilma zijn geraakt door het grote verschil tussen Eline en haar oudere zussen. Wilma: 'Ineens kwam het heel dichtbij dat sommige mensen veel minder kansen en mogelijkheden hebben.' Het echtpaar besluit in februari 2008 Stichting Eline- de Cirkel is Rond op te richten om Lu, Yixin en andere kansarme Chinese kinderen naar school te helpen. Wilma: 'Veel middelbare scholieren die op het platteland wonen gaan naar internaten, net als Lu destijds. Daar komen veel kosten bij kijken, zo'n zes- tot achthonderd euro per jaar. Op de Junior High School hoeven de ouders geen schoolgeld te betalen, alleen reis- en verblijfskosten, eten en schoolmaterialen, op de Senior High School komt het schoolgeld er nog bij. Vaak haken ze na de eerste drie jaar af, omdat ouders dit niet meer kunnen betalen en de kinderen geld moeten gaan verdienen zodat ze kunnen bijdragen aan de huishoudinkomsten. Die uitval willen wij voorkomen, zodat ze hun leven een nieuwe wending kunnen geven.'

Dat hun inzet wordt gewaardeerd, merken Jim en Wilma als ze in 2009 in China zijn om op de school van Lu het project officieel te starten. Wilma: 'We wilden er een kleine, intieme ceremonie van maken. Uiteindelijk stonden twaalfhonderd schoolkinderen ons op te wachten, werden we onder politie-escorte vervoerd en waren er tien mensen van Buitenlandse zaken en allerlei tv-ploegen en fotografen aanwezig. En dat terwijl we toen nog maar zes kinderen steunden. Het was waanzinnig om te merken dat de school zo veel vertrouwen in de stichting had. Ze zagen dat we potentie hadden om uit te groeien tot iets groters. Dat zal me altijd bijblijven. Een mooie bijkomstigheid van onze komst is dat de school nu ook gemoderniseerd wordt. Doordat we de scholen kwamen bezoeken, wilden de autoriteiten de school graag opknappen. Wat buitenlandse invloed al niet kan doen!'

Hoopvolle toekomst

Nu, vijf jaar later, heeft Lu (19) door de steun van Wilma en Jim haar middelbare school afgerond en zit ze in het eerste jaar van haar opleiding verpleegkunde. Yixin (24) is getrouwd en muziekdocente in opleiding. Naast de zussen van Eline, steunt de stichting tien middelbareschoolleerlingen in Fuling City en in het plattelandsstadje Mingjia. Een van de meisjes die Stichting Eline al vanaf het begin steunt, Chen Xuejia, heeft een speciaal plekje in het hart van Wilma en Jim. Jim: 'Wij ontmoetten Xuejia tijdens de openingsceremonie in 2009. Ze was haar beide ouders verloren en was afhankelijk van wat andere mensen haar gaven. Haar droom om lerares te worden, leek niet voor haar weggelegd. Dat wij nu met de stichting toch die droom helpen waarmaken, is prachtig. Haar voogd was zo blij dat zij was uitgekozen!' Wilma: 'Wij hebben haar zien opbloeien van een heel timide meisje tot een spontane achttienjarige, die echt wat wil bereiken. Wij voelen ons vereerd dat wij deze kinderen de mogelijkheid kunnen geven iets van hun leven te maken.' Ook worden er via Stichting Eline kleinschalige projecten ondersteund zoals op de school in Mingjia, waaraan de stichting sportartikelen heeft gedoneerd. De middelbare school in Longtan, waar Lu op zat, deed een verzoek voor nieuwe schoolboeken: Chinese vertalingen van westerse literatuur. Ook deze konden worden aangeschaft. Stichting Eline krijgt hierbij een goede ondersteuning van Chinese vrijwilligers. Zonder hun hulp zou de stichting niet kunnen bestaan. Ook in het contact met de familie He spelen zij nog steeds een grote rol.

Bewustwording

Wilma, Jim, Eline en Anneli hebben minimaal drie keer per maand MSN-contact met Elines biologische familie. Ze gaan zo vaak mogelijk naar China om hen weer te zien. Jim: 'Ze zijn onze familie geworden. Xiu Wen en Ming Hui noemen ons "grote broer" en "grote zus" en Lu en Yixin noemen ons vader en moeder. Toen Yixin ging trouwen, heeft ze mij zelfs om toestemming gevraagd.' Wilma: 'Ik vind het heel mooi om te zien dat we binnen de familie van Eline een bewustwordingsproces in gang hebben gezet. Yixin en Lu hadden geen dromen. Ze kwamen van het platteland en dachten dat ze niet genoeg in hun mars hadden om iets te bereiken in het leven. Nadenken over de toekomst waren ze niet gewend; voor het eerst werd er aan hen gevraagd wat hun dromen waren. Hun wereld is veel groter geworden. Nu doen ze een opleiding in wat ze leuk vinden en waar ze goed in zijn. Ik vind het heel waardevol om ze op die manier op weg te helpen. Ook ónze wereld is groter geworden. Wij hebben geleerd om niet alleen te kijken met onze westerse bril op, maar ook om zaken te benaderen vanuit de Chinese cultuur. We winden ons niet zo snel meer op als zaken niet zo gaan zoals we willen. En we hebben geleerd om vooral de positieve kant van dingen in te zien.'

Zien? **Bekijk de uitzendingen van 29 januari 2007, 24 september 2007, 1 oktober 2007 en 11 juli 2011 op www.kro.nl/spoorloosmagazinetv**

STEUN STICHTING ELINE

Stichting Eline – de Cirkel is Rond is afhankelijk van donaties. Wil je de stichting steunen of meer informatie ontvangen? Kijk dan op *www.stichting-eline.org*. Je kunt ook een e-mail sturen naar Wilma en Jim via *bestuur@stichting-eline.org* of bellen met 0224-298532. De stichting is erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (Anbi) door de Belastingdienst. Giften aan de stichting zijn aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

TEKST: MARJOLEIN VAN EE. BEELD: JEROEN DIETZ. VISAGIE: JOANNE WOLTZ VIA KOPPIG BV. MET DANK AAN: RESTAURANT RED CHILLI, NIEUWE NIEDORP